

Dobbeltbeskatningen, kunde der vel i Betragtning af den store Skærpelse, den direkte Beskatning i de samme Aar har været Genstand for paa mange Steder i Ulandet, være Grund til at søge gennemført en mellemstatlig Ordning paa nævnte Omraade efter almindelige rationelle Principper, men under Hensyn til at Forhandlinger desangaaende allerede har været paa-begyndt med Norge og Sverige har man, forsaavidt en almindelig Overenskomst angaar, anset det for rettest foreløbig at afvente Resultatet af de saaledes indledede Forhandlinger. Derimod kunde der vel, forsaavidt angaar Beboere i Landsdelene, være Grund til at træffe særlige Foranstaltninger for i paakommende Tilfælde at mildne Skattebyrden for saadanne, der efter tysk Opfattelse tillige har Bopæl i Tyskland eller dog ejer Ejendom der eller driver Erhverv sammesteds. En saadan Ordning udkræver dog ingenlunde traktatmæssig Overenskomst med Tyskland, og da hertil kommer, at der efter de stedfundne Forhandlinger næppe kan antages at herske fuld Overensstemmelse om de Principper, der rettelig vil være at lægge til Grund for Gennemførelse af en traktatmæssig Ordning for nævnte begrænsede Omraade, har man foreløbig ment at maatte indskrænke sig til de almindelige Udtalelser i Traktatens Art. 10.

14) *Overenskomst om Gennemførelse af Versaillestraktatens Artikel 312, med Slutprotokol.*

Ved Versaillestraktatens Art. 312 er det fastsat, at den tyske Regering skal afgive til de Stater, til hvilke den maa afstaa Landomraader i Europa, en forholds-mæssig Del af de Reserver, som er opsamlet af Rigsregeringen eller af de enkelte tyske Staters Regeringer eller af de offentlige eller private under Regeringstilsyn virkende Korporationer, og som er bestemt til Dækning af de sociale og statlige Forsikringer i de paagældende Omraader.

De Stater, der paa denne Maade faar overdraget Andel i de tyske Reserver, skal anvende Pengene til Opfyldelse af de af Forsikringerne flydende Forpligtelser.

Betingelserne for Overdragelsen af Reserverne skal fastsættes ved særlig Overenskomst mellem den tyske Regering og de paagældende Regeringer.

I Henhold til disse Bestemmelser er den ovennævnte Overenskomst afsluttet mellem den danske og den tyske Regering angaaende Danmarks Andel i de tyske

Forsikringsreserver for de sønderjydske Landsdeles Vedkommende.

Under denne Overenskomst er kun medtaget Sygeforsikringen, Ulykkesforsikringen, Invalide-, Alders- og Efterladteforsikringen efter Reichsversicherungsordnung af 11. Juli 1911 (2, 3 og 4 Bog) samt Pensionsforsikringen for Privatfunktionærer, ligeledes af 1911; medens man for forskellige andre Reservefonds og Forsikrings Vedkommende har ordnet Forholdet paa anden Maade og efter andre Principper, idet disse Reserver og Forsikringer — i Overensstemmelse med hvad der er fastsat i tilsvarende Overenskomster mellem Tyskland og f. Eks. Frankrig og Belgien — ikke anses omfattet af Art. 312 i Versaillestraktaten.

Samtidig med Fastsættelsen af Principperne for Beregningen af den danske Stats Andel i de tyske Reservefonds har man fastsat bestemte Regler for, hvilken af de to kontraherende Stater der har Forpligtelsen til at yde Erstatning til Personer, der har Krav i Henhold til Forsikringerne.

Af de fornævnte, under denne Overenskomst faldende Forsikringer knytter den største Interesse sig til de to sidstnævnte, idet der kun for disses Vedkommende er opsparet egentlige Reservefonds.

For de *Sygekassers* Vedkommende, hvis Omraade helt og holdent afstodes til Danmark, gaar Kassens samlede Formue over til Danmark; for de Sygekassers Vedkommende, hvis Omraade er blevet overskaaret ved den nye Grænse, deles den pr. 1. Januar 1920 forhaandenværende Nettoformue i Forhold til Antallet af de paa den nævnte Dag henholdsvis Nord for og Syd for Grænsen værende Medlemmer, Art. 11. Tilsvarende Regler er fastsat med Hensyn til de saakaldte »Ersatzkassen« og »Bedriftssygekassen for Jernbanedirektionsomraadet Altona«.

Efter Sygekassernes Formaal er det en Selvfølge, at det kun kan dreje sig om meget smaa Formuer, og at omvendt kun faa og lidet betydende Forpligtelser er knyttet til Overtagelsen (Art. 10 og 12).

For *Ulykkesforsikringens* Vedkommende drejer det sig ogsaa om mindre Beløb; efter den tyske Forsikring udredes ikke som efter den danske Ulykkesforsikringslov Kapitalerstatning, men Renter, og Forsikringen hviler sædvanligt paa det Princip, der benævnes »Umlageverfahren«; kun faa af Forsikringens Bærere, de saakaldte »Berufsgenossenschaft«er, opkræver aarlig, ud over et i R. V. O. (§ 742